

דורש לציון

"ציון היא דורש אין לה" (ירמה פרק ל) מכלל דבעיא דרישה (ר"ה ל. סוכה מא)
תודתנו נתונה להרב ר' יוסף הכהן רובינשטיין שהרשה לנו להביא קטעים מספרו ובא לציון גואל
פרשת בא תשפ"ב - Volume 3: Issue 38

דברי החפץ חיים זצ"ל:

**הדבר הראשון שצריך להתחזק הוא בלימוד התורה,
ובזכות התורה תבוא הגאולה, ובפרט בלימוד בחבורה!**

"ראשון לכל צריך להתחזק בלימוד התורה כל אחד לפי כוחו. וידוע שזכות התורה גורם לקיבוץ גליות כמו שאמרו חז"ל אין הגליות מתכנסות אלא בזכות התורה שנאמר "כי יתנו בגוים עתה אקבצם". והגאולה תהיה רק בזכות התורה כדברי הנביא האחרון "זכרו תורת משה עבדי" ותיכף אחר זה "הנני שולח לכם את אליהו הנביא". - ואמנם גם גודל הצרות וקושי הגלות מקרבים את הגאולה, אבל אינם מספיקים להביא את הגאולה, אלא רק בכח התורה שהיא למעלה מכל המצוות והעולמות¹. ובפרט בעת התיסדות חבורות ללימוד יחד בודאי גורם דבר זה להוושע. וכדאיתא בתנא דבי אליהו זוטא פי"ד דאחר כל המצוקות והתלאות שישראל יסבלו יהיה עיקר הגאולה רק בזכות שלומדין התורה בחבורה וזה לשונו שם: שאין ישראל נגאלין לא מתוך הצער ולא מתוך השעבוד ולא מתוך הטלטול ולא מתוך הטרופ ולא מתוך הדחק ולא מתוך שאין להם מזונות אלא מתוך עשרה בני אדם שהן יושבין זה אצל זה ויהיה כל אחד מהם קורא ושונה עם חבירו וקולם נשמע"² (חומת הדת פי"ד).

¹ קטע זה ממע"י ח"א 121. ועיין אור החיים הקי' (שמות כז, כ) שכתב: ולזה נתארך הגלות, כי כל עוד שאין עוסקים בתורה ובמצוות, אין משה חפץ לגאול עם בטלנים מן התורה! וע"ע אור החיים (בראשית מט) עה"פ "כבס בין לבושו ובדם ענבים סותה": שביאר על פי דברי חז"ל שהגלות הרביעית שבה יגלה הגואל העצום, צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מלבוא, ולזה רמז כיבס בין לבושו וכו' בינה של תורה, אבל אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, הוא עסק התורה, אזי תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר מצירות האומות לישראל, והיינו דם ענבים סותה שע"י היסורים יזדרזו.

² ז"ל פסיקתא זוטרתא (פי' ואתחנן): לא הוציאנו ממצרים אלא כדי לקבל את התורה, כך אין נגאלים מן האומות אלא בזכות התורה. (וכע"ז בילקוט שמואל ב, כג) ועי' סנה' צח. שכל העוסק בתורה לשמה מקרב את הגאולה.

לזכות רפואה שלימה לחנה בת לאה

To sponsor an issue (\$50) or to subscribe, email: doreshletziyon@gmail.com

דיני טומאת משא והיסט

טהור שהסיט טמא

- א. טהור שנשא את הטמא או שהסיט את הטמא אפילו לא נגע בטמא הרי הוא מטמא במשא, כגון קורה שהיא מונחת על הגדר וישבו על צדה זב או יולדת ובא הטהור לצדה השני של הקורה והזיזה, וכ"ש אם משך הקורה עד שהגביהן או גרר הקורה שזה בכלל טומאת משא. [זבים פ"ה מ"א, רמב"ם הל' טומאת מת פ"א ה"ז, והל' מטמאי משכב ומושב פ"ח ה"א].
- ב. אין חילוק בין נשא הטומאה בידיו או בשאר גופו כל שהטומאה נמצאת עליו טמא. [זבים שם מ"ב, רמב"ם הל' טומאת מת שם ה"ו, והל' משכב ומושב שם ה"ה].
- ג. טהור שהחזיק מקל בבית השחי והסיט בו הזב טמא כמו הנושא. [נדה מ"ג א', רמב"ם שם ה"ה].
- ד. טהור שנשא מקצת הזב כגון שהניח הזב אצבעו על הטהור אפילו היה דבר מפסיק בין אצבעו לטהור נטמא, היה שערו של הזב או צפורניו על הטהור נטמא מדרבנן. [זבים שם, תוספתא זבים פ"ה ה"ג, רמב"ם הל' מטמאי משכב ומושב שם ה"א].
- ה. טהור שזרק חפץ על הזב ועל ידי זה הסיטו הרי הוא טהור כיון שלא היה חיבור ביניהם. [ב"ק י"ז ב' רד"ה כל שבזב].
- ו. טהור שנושא את הזב מטמא בגדים שעליו וכן כלים או אוכלין ומשקין שנוגע בהם בשעת משאו, ואינו מטמא כלים שנושא אותם ואינו נוגע בהם, אבל אחר שפירש וכבר אינו נושא הזב אינו מטמא בגדים וכלים אלא רק אוכלין ומשקין. [זבים שם, רמב"ם שם פ"ו ה"ב, ועי' כס"מ הל' אבות הטומאות פ"א ה"א].

טמא שהסיט טהור

- א. זב או יולדת שהסיטו את הטהור הרי הוא טמא, כגון שהיתה קורה על גבי הגדר והיו אדם טהור או כלים טהורים ואפילו כלי חרס בצדה השני ובא הזב והזיז הקורה נטמא האדם והכלים כאילו נגע בהם הזב. [זבים שם, רמב"ם שם ה"ב].
- ב. זב שהחזיק מקל בבית השחי והסיט בו הטהור או הכלים הרי הם טהורים לפי שאין היסט מטמא אלא במקום הגלוי שבגופו ולא בבית הסתרים. [נדה מ"ג א', רמב"ם שם ה"ה].
- ג. זב וטהור שישבו על ספסל המתנדנד או עלו בסולם שאינו קבוע במסמרים נטמא הטהור מפני שהן מתנדנדים וכאילו הסיט זה טהור. [זבים פ"ג מ"א, רמב"ם שם הטמא את הטהור, אבל ישבו על ספסל קבוע או עלו בסולם המחובר במסמרים הרי ה"ז].
- ד. היו הזב והטהור פותחים הדלת יחד או סוגרים אותה הרי זה טהור, אבל היה אחד סוגר ואחד פותח נטמא. [זבים פ"ג מ"ב, רמב"ם שם ה"ח].
- ה. זב שזרק חפץ על הטהור והסיטו הרי הוא טהור. [ב"ק י"ז ב' רד"ה כל שבזב].
- ו. זב שהכה על הכלי ורעד הכלי אבל לא זז ממקומו י"א שהוא טמא כמו היסט, וי"א שכיון שלא זז ממקומו טהור. [עירובין ל"ה א' רד"ה והכא ברעדה, ועי' ר"ש זבים פ"ד מ"ג, וחזו"א זבים ס"ג סק"ט].
- ז. זב שהכה על האבן ונרעדה והיו עליה אוכלין ומשקין ונרעדו הרי הם טהורים. [רש"י שם וחזו"א שם].
- ח. הכה על האבן ונרעדה ונפלו האוכלים שעליה, י"א שנטמאו בהיסט, וי"א שכיון שלא ניסוטו מכחו טהורים. [ר"ש זבים שם, ועי' חזו"א שם בדעת רש"י].
- ט. זב שהסיט מקצת הטהור כגון שהזיז אצבעו הרי הוא טמא, אבל הסיט מקצת כלים י"א שטהור עד שיסיט כל הכלי. [עי' תוס' עירובין כ"ז א' ד"ה כל שנישא, ותוס' נדה ל"א ב' ד"ה תחתון, ועי' חזו"א זבים ס"ד סק"ז, ומקד"ד סנ"ג סק"ב].

לזכות רפואה שלימה לחנה בת לאה

To sponsor an issue (\$50) or to subscribe, email: doreshletziyon@gmail.com